

tigt, at man kan få lov til at vælge? Det er, fordi 179 folketingsmedlemmer ikke altid træffer de rigtige beslutninger, uanset hvordan flertallet så i øvrigt ser ud, og derfor er det vigtigt, at borgerne har mulighed for at vælge noget andet end det, disse 179 meget kloge mennesker sidder og finder ud af på deres kontorer.

I dag kan man være i en a-kasse, der er tilknyttet en politisk fagforening, eller man er nødt til at være i en a-kasse, som er tilsluttet en religiøs fagforening. Det er de to muligheder, man har. Det synes vi ærlig talt er for lidt. Omvendt, når nu man har været så large, at man har tilladt én tværfaglig a-kasse, hvorfor ikke lade det fortsætte? Vi kan godt tillade, at man laver en tværfaglig a-kasse, men så vil vi her i Folketinget bestemme, hvem der skal have den, hvordan den skal se ud.

Hvad er det for en holdning at have over for 5 millioner danskere? Hvis man giver en lille bitte smule frihed til borgerne, så vil man også bestemme, hvordan den frihed skal se ud – fuldstændig skåret ud. Det bestemmer man her i Folketinget. Hvad har det med frihed at gøre? Hvordan skal lønmodtagerne nogen sinde kunne føle behag ved at være i det her samfund, når 179 folketingsmedlemmer sidder og vedtager – som regel er det jo kun et flertal af dem, for Fremskridtspartiet er imod – at det er altså kun, hvis man som borger passer ind i systemerne, at man kan få lov at være med, ellers må man passe sig selv og være overladt til sig selv.

Det, det handler om, er to sider af samme sag. Det er nemlig frihed, og det er konkurrence. I det øjeblik, hvor der er konkurrence mellem a-kasserne, så vil det være – alt andet lige – sådan, at a-kassernes administrationsomkostninger vil være billigere, for så skal de til at konkurrere på kontingentstørrelsen.

Samtidig med at det vil blive billigere, vil de også være nødt til at konkurrere på kvaliteten. For én ting er, at man kan få et billigt medlemskab, noget andet er: Hvad får man så for pengene? Så derfor vil fri konkurrence altid betyde lavere priser og højere kvalitet. Det kan jeg ikke se at der er nogen mennesker i denne her verden der kan have noget imod.

Som et stort arbejderparti, som Socialdemokratiet påstår, de er, vil man ikke give lønmodtagerne mulighed for at få et billigere a-kassekontingent og en bedre service. Det vil man ikke. Nej, for så snart man er kommet ind ad porten til Folketinget, så ved man, hvad der er bedst for hver eneste borger i dette land, og så

skal borgerne i øvrigt ikke komme her og brokke sig over noget som helst.

Jeg synes, det er utroligt, at vi ikke én gang for alle kan få lov til på dette område at have bare en lille smule frihed. Men vi har hørt det, vi har hørt det: Nej, for disse nye tværfaglige vil ikke være så fagligt specifikt gode som dem, man har i forvejen. Og hvad så? Det er jo ikke kun hr. Ole Vagn Christensen, der ved det.

Enhver lønmodtager i dette land kender jo forskel på forskellige a-kasser, og hvad det er, de kan udbyde, på samme måde som enhver borger i dette land ved, at der er forskel på det brød, man køber friskbagt nede hos bageren, og så det, man køber, der er vakuumpakket, nede i Brugsen. Man ved, at der er forskel; det ved alle mennesker i dette land. Man må gøre sit eget valg, og når man så har valgt, må man tage konsekvensen af sit valg.

Det er egentlig det, det hele handler om. Det er: Giv dog lønmodtagerne muligheden for at vælge, hvad for en a-kasse de vil være i, så de ikke – blot fordi de er i et bestemt fag – også er tvunget til at være i en bestemt a-kasse. Det kan vi ikke se.

Vi kan ikke se, at der er nogen saglige argumenter imod dette forslag, og jeg kan love hr. Ole Vagn Christensen, som jo har brokket sig en del: Dette beslutningsforslag vil, så længe jeg sidder i Folketinget, blive genfremsat folketingssamling efter folketingsamling, til friheden sejrer.

#### **Arbejdsministeren (Jytte Andersen):**

Det er jo faktisk ikke et korrekt billede sådan, som hr. Tom Behnke beskriver det, selv om det mildest talt lyder meget farverigt og meget skræmmende. Altså, hr. Tom Behnke hørte måske ikke helt præcis efter, da jeg argumenterede for, hvorfor vi ikke ville støtte forslaget. Der sagde jeg nemlig, at i dag er det sådan, at der er 130.000 medlemmer af diverse arbejdsløshedskasser, der ønsker at flytte arbejdsløshedskasse, og det gør de så. Det gør de så, hvis de skifter job, eller hvad de nu gør, får en uddannelse, en efteruddannelse, og hvad ved jeg.

Det er kun for 0,5 pct., der kan opstå nogle tvistigheder. Så det er jo ikke sådan, at vi står her og siger, at de ikke må bevæge sig. Men som hr. Tom Behnke også ved, så er vi jo faktisk optaget af en arbejdsmarkedspolitik, som sikrer, at vores dagpengesystem virker sådan, at der er nogle rettigheder, og der er nogle pligter. Der er